

מ"ת 21667/01/21 - מדינת ישראל נגד א'ע

בית משפט השלום בפתח תקווה

11 פברואר 2021

מ"ת 21667-01-21 מדינת ישראל נ' א"ע(עציר)

בפני כב' השופטת הבכירה ניצה מימון שעשוע
מבקשת מדינת ישראל
נגד
משיב א'ע (עציר)

החלטה

נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו שני אישומים בתקיפה חבלנית כלפי אשתו וכן איומים והפרת הוראה חוקית.

באישום הראשון, מיוחס לו כי בעת ויכוח בשעת לילה בביתם ב-27.12.20 תקף אותה בכך שהכה בפניה באגרופים, משך בשערות ראשה ובהמשך החזיק בידו סכין, ושב ותקף אותה כשהוא מסובב את ידה, מכה אותה באגרופיו, מושך בשערותיה עד שהפילה ארצה ואז בועט בה, תוך כדי שהיא אומרת שתתלונן במשטרה. היא נאלצה לברוח לחדר השינה, שם התקשרה למוקד 100. הוא דחף אותה וניסה לצאת מהדירה והיא ניסתה למנוע זאת. כתוצאה מהתקיפה, נגרמו למתלוננת חבלות ונפיחות בגבה וביד ימין. בעקבות מעצרו בגין תלונה זו, שוחרר המשיב בתנאים שכללו הרחקה מהמתלוננת.

באישום השני, מיוחס לו כי יצר קשר עם המתלוננת במסרונים וטלפון בניגוד לתנאי השחרור, וב-8.1.21 הגיע לדירה ואז במהלך ויכוח ביניהם איים עליה באומרו שלמזלה היה עצור יומיים ואלמלא שוחרר, המשפחה שלו הייתה רוצחת אותה ואת משפחתה בגלל שהיא התלוננה עליו במשטרה. המתלוננת דרשה כי יעזוב את הדירה ואז תפס אותה בשערות ראשה, הטיח אותה בקיר פעמיים, שרט אותה בחזה, היא נפלה ארצה והוא בעט בה ודרך עליה ובהמשך נטל סכין והצמיד אותה לצווארה תוך שהוא אומר שהוא ירצח אותה. למתלוננת נגרמו שריטות בחזה ורגישות בשורש כף יד ימין וידה הושמה בגבס.

המשיב בן 39, נשוי מזה שנה. עובד כנהג מונית, ללא עבר פלילי. מוצאו ממשפחה נורמטיבית. ברקע היחסים, פער בין סגנון חייה השמרני של משפחת המוצא של המשיב, לבין אורח חייה המתירני של המתלוננת, ועל כן התנגדה המשפחה לנישואין ואף היה נתק בקשר בין המשיב לבנים עקב כך. מול שרות המבחן המשיב התקשה להתייחס לקשר ולקשיים ביחסיו עם המתלוננת, שלל כל אלימות או איומים מצידו כלפיה ותאר את המיוחס לו בכתב האישום כתלונות שווא של המתלוננת. שה"מ התרשם כי מבטא כעס ותסכול כלפיה.

שירות המבחן פגש במתלוננת, השווה במקלט לנשים מוכות. היא מסרה על אירועי אלימות, שהלכו והסלימו מאז הנישואין (הכירה את המשיב 5 שנים קודם לנישואין), והביעה פחד רב מאפשרות שחרורו וכן חשש מבני משפחתו נוכח איומים שחוותה מצידם. מסרה כי האלימות מצד המשיב כללה אלימות מינית, עליה לא התלוננה בשל פחדה מפניו, אך בתמיכת מנהלת המקלט, מתכוונת להתלונן גם עליה וגם על האיומים מצד בני המשפחה (יצוין כי דברים דומים עלו ממה שמסרה עו"ס המטפלת במתלוננת למשטרה - כעולה מתיק החקירה). המתלוננת נעדרת מקורות תמיכה משפחתיים ונעזרת בשירותי הרווחה. הביעה פחד ממשי מהמשיב וכדי להגן על עצמה מפניו נכנסה למקלט לנשים מוכות. שה"מ התרשם ממצוקה ולחץ שהיא חווה סביב אפשרות שחרורו מהמעצר. שה"מ ציין כי מנהלת המקלט מסרה על חבלות שנצפו על גוף מתלוננת בהגיעה למקלט, בעטין נלקחה לבית חולים לטיפול.

שירות המבחן התרשם מקיומה של מסוכנות נמשכת, אי יכולת לקיים תנאי הרחקה מהמתלוננת ואולי גם אובססיביות כלפי המתלוננת בצד אי הכרה בחומרת העבירות המיוחסות לו.

מבני המשפחה שרואינו כחלופת מעצר, אביו אחיו וגיסו, התרשם שה"מ כאנשים נורמטיביים וחיוביים השוללים אלימות ורוצים לסייע למשיב מתוך מחויבות כלפיו, אך נעדרו כל מודעות ותובנה למצב העובדתי האמיתי ביחסי בני הזוג, כשלפי תפיסת עולמם המתלוננת - אותה לדבריהם כלל אינם מכירים - הגישה את התלונות השקריות למשטרה עקב רצונו של המשיב לסיים את הקשר עמה.

לנוכח המסוכנות, העדר המודעות מצד המשיב והעדר פתח לתהליך טיפולי שיפחית את המסוכנות, ולנוכח אי ההבנה של המפקחים את חומרת הסיכון שהמשיב מהווה כלפי המתלוננת, לא המליץ שה"מ על החלופה המוצעת.

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים, אני סבורה כי לא ניתן לתת אמון במשיב ובמפקחיו כי יקיימו את תנאי השחרור, לנוכח היותם "חיים במציאות נפרדת" מזו המתוארת בכתב האישום. הגם שהמשיב הודה בקיום ראיות לכאורה, יש להדגיש כי הן אינן מבוססות על עדות המתלוננת לבדה אלא זו נתמכת בחבלות על גוף המתלוננת, כעולה מהתיעוד הרפואי ומצילומים; הקלטת/תמליל שיחה של המתלוננת למשטרה; במסרונים בין בני הזוג; בעדות החברה קמר, אליה שלחה המתלוננת בלילה מסרונים וביקשה שתזעיק את המשטרה לביתה, מאחר שפחדה שהמשיב ישמע אותה מתקשרת למשטרה, ובהקלטת/תמליל השיחה של החברה קמר למוקד 100; בבחירתה להכנס למקלט לנשים מוכות, לאחר תקופה ממושכת בה שקלה והתלבטה בנדון, מחשש לחייה, כפי שעולה גם ממסרונים בין המתלוננת למשיב.

מול ראיות לכאורה אלה, למשיב - המכחיש את כל המיוחס לו לרבות עובדות הנתמכות בראיות מוצקות, כגון ביחס להפרת צו ההרחקה מהמתלוננת בשיחות ומסרונים - אין ולו גרסה בסיסית, שיש בה להסביר מדוע תעליל עליו המתלוננת (שיחסיו עמה "בסדר" לשיטתו) את המיוחס לו, מדוע פנתה לקבלת טיפול בבית חולים בכך ידה, מדוע ביקשה מחברתה להתקשר למשטרה באישון לילה, מדוע דרשה שיצא מהבית ומדוע ברחו למקלט לנשים מוכות. כמו המשיב גם בני משפחתו, שמתייחסים לאישומים כאל בדיה ואינם מכירים במסוכנות מעיקרא.

תפיסה עצמית ומשפחתית שאינה מכירה במציאות ואף לא מוכנה לבחון את המצב לגופו אלא אוזנת בעמדה חד צדדית

נוקשה וקורבנית, תוך האשמת המתלוננת בתלונות שווא, אינה יכולה להוות בסיס לחלופה המאיינת את המסוכנות. בנוסף, בטרם נחקרו דברי המתלוננת לשה"מ על איומים כלפיה מצד בני משפחת המשיב, כשהפרטים בשלב זה לא נמסרו, לא ניתן לאשרם כמפקחים.

על המשטרה לגבות מהמתלוננת הודעה נוספת בעניין זה ובכל נושא אחר בו ברצונה לספר על אלימות כלפיה, כפי שפרטה בפני שה"מ.

לפיכך אני מורה על מעצר המשיב עד תום ההליכים.

ניתנה היום, כ"ט שבט תשפ"א, 11 פברואר 2021, במעמד הצדדים.